

Грижите и поддръжката на горелката включват:

- проверява се резервоарът за подбивания и течове;
- проверява се изправността на гърлото, тапата, тампона и държача му;
- проверяват се уплътненията;
- проверява се изправността на въздушната клапа.

След пожароопасния сезон горелката се почиства и се съхранява празна, а след работа по време на сезона - пълна до указаното ниво.

При използването на нафтово-бензиновата горелка се спазват следните правила за безопасна работа:

- не се увеличава съотношението на бензина в сместа - това може да доведе до експлозия на горелката;
- при работа горелката се държи така, че да бъде настрани от тялото, обувките и дрехите;
- когато не се ползва, горелката винаги се загася;
- не се прибират гърлото и тампонът в резервоара преди да са изстинали напълно;
- горелката се държи само за дръжката;
- не се отваря или зарежда горелката в близост до огън, източник на искри или когато се пуши;
- не се вдишват изпаренията;
- при работа горелката се носи винаги от долната страна на склона;
- при работа с горелката винаги се планират предварително маршрути за оттегляне;
- използването на горелката трябва да става само от квалифицирани гасачи - използването на огневи методи е най-ефективно и безопасно от специализирани групи;
- винаги се носят личните предпазни средства и особено ръкавици; не се запрятат ръкави по време на работа;
- не се оставя горелката върху нагрети повърхности и не се отваря, когато е гореща;
- внимава се постоянно къде и как се разпространява огънят.

Глава 4.

ЕКИПИРОВКА ПРИ ГАСЕНЕТО НА ГОРСКИ ПОЖАРИ

За да бъде в състояние да върши своята работа на противопожарната линия, гасачът трябва да бъде подходящо облечен и екипиран. Ако е зле екипиран и неподходящо облечен, на него не може да се разчита по време на гасене и здравето му, а понякога дори и животът му ще бъде изложен на опасност.

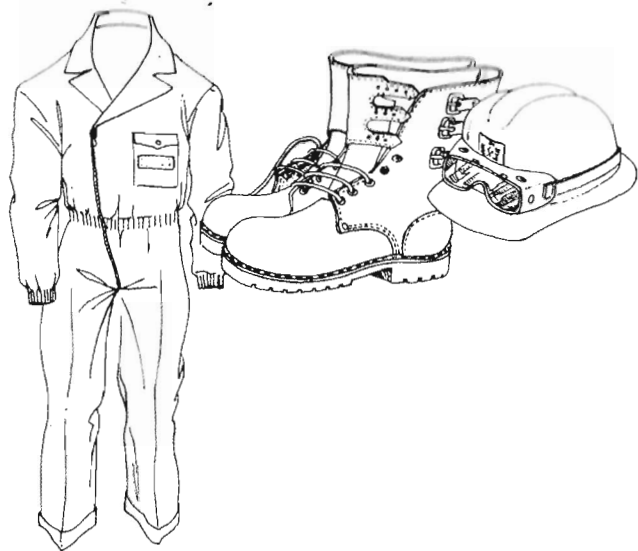
Бързината, с която се осигурява началото и развитието на началната атака, е от ключово значение при гасенето. Тя трябва да се постигне в условията на стръмен терен, гъста растителност, високи температури (през лятото и в близост до пожара), затруднено дишане поради пушека и т. н.

Следователно гасачът трябва да бъде едновременно защитен от присъщите на пожара опасности и да има максимална подвижност. Тези условия поставят определени изисквания към екипировката му - освен че трябва да го защити от тези опасности, тя трябва да е максимално лека и удобна - да не затруднява както придвижването и работата му около пожара, така и ако се наложи, неговото бързо оттегляне от застрашена зона.

Дрехите и обувките трябва да отговарят на следните условия: да са удобни, термоустойчиви, леки, проветриви, трайни при употреба.

1. Лични предпазни средства

Личните предпазни средства (фиг 4.1) са задължителна екипировка за всеки гасач.

Фиг. 4.1. Лични предпазни средства

Гасенето на горски пожари е не само трудоемка работа, изискваща добра физическа годност, но и опасна и може да доведе до сериозни наранявания. Гасене на пожари без излагане гасачите на риск е невъзможно, но в повечето случаи нараняванията могат да бъдат избегнати. Това може да стане само по два начина - да се спазват правилата за безопасност и да се използват личните предпазни средства, съчетани със знания, умения и здрав разум.

Личните предпазни средства могат да предпазят от нараняване или увреждане само ако се използват и поддържат правилно. При гасене на горски пожари се използват:

Димна маска. Тя се използва за защита на дихателните органи при задимяване в зоната на работа. Необходима е най-вече при пряка атака по фронта на горския пожар и в етапа на потушаване.

Каската служи за предпазване от механично нараняване и травмиране на главата. Винаги се носи пристегнатата с каишката и никога наобратно. Трябва да бъде лека - от пластмаса или лек метал, а цветът и трябва да е жълт или портокалов.

Предпазните очила служат за защита на очите. Освен предпазни очила може да се използва и предпазен екран, прикрепен към каската. Той трябва да се носи задължително, ако работата е свързана с непосредствена близост до пламъците, за да предпази и лицето от високите температури.

Антифони са необходими, когато гасачите работят с и около моторни триони, машини, хеликоптери.

Ръкавиците служат за защита на ръцете от нараняване или изгаряне. Може да се използват стандартни кожени или вълнени ръкавици с мека подплата. Удобно е да имат и халка за закачане към колана.

Защитното облекло (панталон, риза, куртка или гащеризон) е огнеустойчиво, но не и пожарозащитно. Огнеустойчивостта не трябва да бъде постигната посредством импрегниране на тъканта, защото след многократни изпирания намалява значително. Тя се постига, чрез използване на специални тъкани (например Номекс).

Когато не се разполага със специализирано защитно облекло, най-подходящо е да се използват дрехи от памук или вълна.

Цветът му трябва да е сигнално жълт или портокалов, който добре се вижда под склопа и при оскъдна светлина (изгрев, залез), докато червеното при подобни условия губи интензивност.

Ръкавите на ризата и куртката трябва да са дълги и да позволяват закопчаване около китката. Носят се винаги спуснати и закопчани. Добре е да има сигнална отразяваща ивица на раменете, за да се подобри видимостта на гасача нощем. Ризата и куртката трябва да стоят свободно по тялото и да имат висока яка. Желателно е куртката да бъде с ципове и достатъчно джобове.

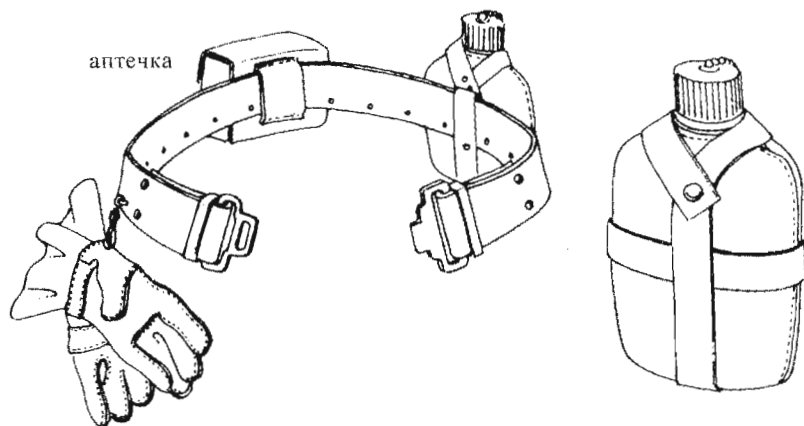
Ризата и куртката се носят закопчани и може да се откопчаят и разхлабят само с разрешение на ръководителя. Ризата се носи винаги запасана.

Панталоните са без маншети и свободни по тялото. Носят се отгоре върху фортите на обувките.

Не трябва да се носи синтетично бельо и други синтетични дрехи под защитното облекло, защото може да се стопят.

Не се започва работа със защитно облекло, което е изцапано с газ, бензин или друг леснозапалим материал. Не се рисуват имена и емблеми по него, защото това понижава защитните му свойства.

Коланът (фиг 4.2) трябва да бъде от естествена кожа или брезентов, с метална тока, възможност за регулиране на дължината и евентуално гайки за закачване на различни предмети - манерка, малка аптечка и др.

Фиг. 4.2. Колан

Обувките трябва да бъдат от здрава обработена кожа, високи поне 20 см, с възможност за пристягане на глезена и с връзки. Подметките трябва да бъдат от термоустойчив материал и с дълбок грайфер.

Добре е да се използват изолиращи стелки, които да осигурят допълнителна изолация.

Връзките трябва да са памучни, а не найлонови. Неподходящи за подметките са синтетични материали и гума. Неподходящо е и използването на ципове, цинти и каишки.

Винаги трябва да се внимава при придвижване върху гореща пепел или въглини. То трябва да се избягва въобще или да се ограничи силно времето за това. Обувките могат неусетно да се запалят и така да се получат силни изгаряния.

2. Допълнителна лична екипировка

- манерка - алуминиева или пластмасова, с винтова капачка на синджирче и гайка за закачване на колана;
- челна лампа и допълнителни батерии и крушка за нея;
- предпазна кърпа (плащ) за каската (от трудно запалим материал);
- подходящо оборудвана аптечка;
- плоска пила за заточване на ръчния инструмент;
- сигнално огледалце или свирка;
- храна за 1-2 яденета и вода (3.5 литра дневно);
- мешка или раница;
- спален чувал.